

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Michala Výtiska a soudců JUDr. Romana Horáčka, Ph.D., a JUDr. Radky Zahradníkové, Ph.D., ve věci

žalobce: POMO Media Group s.r.o., IČO 27613658
sídlem Londýnská 730/59, 120 00 Praha 2 – Vinohrady
zastoupeného Mgr. Jiřím Salačem, LL.M., advokátem
sídlem Dlouhá 714/36, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: Kinobox s.r.o., IČO 17368162
sídlem Štítného 1233/34, 130 00 Praha 3 – Žižkov
zastoupenému JUDr. Mgr. Rudolfem Leškou, Ph.D., LL.M., advokátem
sídlem Apolinářská 445/6, 128 00 Praha 2

proti nekalé soutěži a na ochranu práv k ochranné známce, k odvolání žalobkyně a žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2024, č. j. 41 Cm 20/2023-39,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se zrušuje a řízení se zastavuje.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce do tří dnů od právní moci tohoto usnesení na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů 74 616,40 Kč.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 27. 3. 2024, č. j. 41 Cm 20/2023-39, Městský soud v Praze zamítl žalobu na uložení povinnosti žalovanému odstranit z internetových stránek umístěných na internetové adrese [webová adresa] funkci importu dat z Česko–Slovenské filmové databáze provozované na internetových stránkách umístěných na internetové adrese [webová adresa] a zdržet se užívání této funkce na veškerých jím provozovaných internetových stránkách a ve veškerých jím provozovaných softwarových aplikacích určených pro mobilní telefony a jiná mobilní zařízení - mobilní aplikace (I. výrok), zamítl žalobu na náhradu škody ve výši 7 040 Kč a na úhradu přiměřeného zadostiučnění ve výši 211 256 Kč (II. výrok) a uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 21 570 Kč k rukám právního zástupce žalovaného do tří dnů od právní moci rozsudku.

2. Dne 1. 5. 2024 podala žalovaná proti nákladovému výroku odvolání. Žalobkyně napadla včasným a přípustným odvoláním celý rozsudek dne 15. 5. 2024.

3. Podáním ze dne 13. 6. 2024 vzala žalobkyně žalobu bez udání důvodu zcela zpět.

4. Podáním ze dne 1. 7. 2024 žalovaná vyslovila se zpětvzetím žaloby souhlas. Protože bude odvolací soud znova rozhodovat o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně, odkázala na své odvolání do nákladového výroku.

5. S ohledem na zpětvzetí žaloby v odvolacím řízení odvolací soud podle § 222a odst. 1 o. s. ř. odvoláními napadený rozsudek zrušil a řízení bez dalšího zastavil.

6. O náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů rozhodl odvolací soud podle § 146 odst. 2, věty první o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř., jelikož žalobce zpětvzetím žaloby (procesně) zavinil zastavení řízení. Žalovanému proto náleží plná náhrada nákladů řízení vynaložená k účelnému bránění práva proti žalobci. Odvolací soud zde nepřisvědčil žalobci v tom, že v projednávané věci s ohledem na důvod zpětvzetí žaloby by bylo podstatné, zda žaloba byla podána (procesně) důvodně, či nikoliv, neboť nejde o případ podle § 146 odst. 2, věty druhé o. s. ř.

7. Na náhradě nákladů řízení přiznaná částka v celkové výši 74 616,40 Kč pak sestává

-) ze zaplaceného soudního poplatku za odvolání proti předběžnému opatření ve výši 1000 Kč,
-) z odměny advokáta žalovaného za 7 úkonů právní služby (převzetí zastoupení, sepis odvolání proti předběžnému opatření, sepis návrhu na doplatek jistoty, sepis vyjádření k žalobě, účast na jednání soudu prvního stupně, sepis souhlasu se zpětvzetím žaloby) po 3 820 Kč dle § 7 bod 5, § 8 odst. 1, § 9 odst. 1, odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a k) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále jen, „AT“),
-) z odměny advokáta žalovaného za 1 úkon právní služby (sepis odvolání do nákladového výroku) po 1 980 Kč dle § 7 bod 5, § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. k) AT,
-) z paušální náhrady hotových výdajů advokáta za stejných 7 úkonů právní služby po 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT a
-) z náhrady 21 % daně z přidané hodnoty ve výši 5 670 Kč.

8. Jde-li o stanovení odměny advokáta za jeden úkon právní služby, potažmo tarifní hodnoty v projednávaných věcech, odvolací soud nepřisvědčil ani soudu prvního stupně a ani jednomu z účastníků.

9. Předně žalobce opomíjí, že to byl on, kdo nejen právně, ale zejména i skutkově vymezil předmět projednávané věci jako jednak nároky z nekalé soutěže a jednak nároky na ochranu práv k ochranné známce. Jeho tvrzení o existenci konkrétních předpokladů generální skutkové podstaty nekalé soutěže, resp. speciálních skutkových podstat v jednání žalovaného na straně jedné a tvrzení o nedovoleném zásahu do licencovaného práva užívat konkrétní ochrannou známku ze strany žalovaného na straně druhé takový závěr bez pochyb odůvodňují. Mýlí se však i v tom, že spojení těchto dvou věcí má následky upravené v § 8 odst. 3 AT. Zde spojení věcí nebylo stanoveno zákonem, ale bylo pouze v dispozici žalobce, a proto podle § 12 odst. 3 AT se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí.

10. Pokud jde o stanovení jednotlivých, tarifních hodnot spojených věcí, není v zásadě významné, že podle hmotného práva všechny požadované nároky přísluší oprávněné osobě jak v případě ochrany proti nekalé soutěži, tak v případě ochrany práv k ochranné známce. To, zda je nutné posuzovat podle procesního práva žalobní nárok jako celek, jak nabízí žalobce, nebo jednotlivě, jak nabízí žalovaný a soud prvního stupně, pak rovněž není určující. Podstatným je pouze to, jakým způsobem tarifní hodnotu, resp. odměnu stanoví advokátní tarif.

11. Při zastoupení v občanském soudním řízení se vychází z § 8 a § 9 AT. Ustanovení § 9 odst. 2 až 4 AT jsou ve vztahu k § 8 a § 9 odst. 1 AT speciální potud, že mají aplikační přednost, jde-li o věci v nich výslovně uvedené. Proto ve věcech, „vyplývajících z uplatňování práv a povinností podle právních předpisů o ochraně průmyslového vlastnictví“, tedy i ochranné známky, činí tarifní hodnota 35 000 Kč, není-li uplatňován nárok na náhradu nemajetkové újmy, nebo 50 000 Kč, je-li uplatňován, a to bez ohledu na to, kolik nároků dle, těchto předpisů“ je uplatněno. V těchto případech tak neurčuje tarifní hodnotu počet nároků, ale typ věci z pohledu hmotného práva.

12. V ostatních věcech v § 9 odst. 2 až 4 AT neuvedených se pak tarifní hodnota určí podle § 8 odst. 1 AT, hodnotou výše peněžitého plnění nebo cenou věci anebo práva, nebo ve speciálních případech způsobem upraveným v § 8 odst. 2 až 7 AT. Nebude-li to možné, určí se tarifní hodnota v souladu s § 9 odst. 1 AT (paušální) částkou 10 000 Kč. V těchto věcech pak již bude v zásadě významné, kolik (typových) nároků je v žalobě uplatněno. Současně je nerozhodné, kolik povinností k plnění vycházejících ze stejné protiprávní události je u jednotlivých typů nároků uplatněno, zda např. jeden, nebo více zdržovacích nároků. Je na místě poznamenat, že od 1. 1. 2025 v souvislosti s novelou advokátního tarifu má pro určení tarifní hodnoty již povaha věci z nekalé soutěže přednost před počtem nároků z tohoto důvodu uplatněných. Rozhodující i zde tedy bude jen to, zda je požadován jen nebo také nárok na přiměřené zadostiučinění či nikoliv (srov. § 9 odst. 3 písm. f) a § 9a odst. 1 písm. c), odst. 3 advokátního tarifu).

13. Promítnuto do projednávané věci to znamená, že tarifní hodnota stanovená částkou 288 296 Kč je určena součtem tarifní hodnoty 50 000 Kč za věc vyplývající z ochrany práv k ochranné známce (§ 9 odst. 4 písm. a) AT) a ve věci ochrany proti nekalé soutěži z tarifní hodnoty 7 040 Kč za nárok na náhradu škody (§ 8 odst. 1 AT), tarifní hodnoty 211 256 Kč za nárok na odčinění nemajetkové újmy (§ 8 odst. 1 AT), tarifní hodnoty 10 000 Kč za zdržovací nárok (§ 9 odst. 1 AT) a tarifní hodnoty 10 000 Kč za odstraňovací nárok (§ 9 odst. 1 AT). Jde-li o odměnu za sepis odvolání do nákladové výroku, tarifní hodnota odpovídá předmětu odvolací řízení podle § 8 odst. 1 AT, tedy v rozsudku stanovené náhradě nákladů řízení částkou 21 570 Kč.

14. Konečně pokud jde o návrh žalobce nepřiznat žalovanému podle § 150 o. s. ř. náhradu nákladů řízení v podobě nákladů na zastoupení advokátem za sepis odvolání do nákladového nároku a sepis souhlasu se zpětvzetím žaloby, není k tomu důvod. Podáním žaloby žalobce zavinil příčinu k rozhodování o náhradě nákladů řízení a je právem každého z účastníků se proti takovému výroku odvolat. Byť souhlas se zpětvzetím žaloby může být vyjádřen jednou větou, dojít k takovému závěru vyžaduje úvahu stran oprávněných zájmů žalovaného, natož stane-li se tak až po vydání zamítavého rozsudku. V případě posouzení úkonů právní služby jde především o jejich obsahovou kvalitu, nikoliv kvantitu.

15. O povinnosti zaplatit přiznanou náhradu k rukám zástupce žalovaného bylo rozhodnuto dle § 149 odst. 1 o. s. ř. a lhůta k plnění byla určena dle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání za podmínek § 237 o. s. ř. do dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 9. dubna 2025

Mgr. Michal Výtisk
předseda senátu